

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і ври не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дюбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаци неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Ухвала зїзду молодоческих послів.

(X) Перед кількома днями відбув ся в Празі зїзд всіх молодоческих послів з Чех, Моравії і Шлезка, котрий займав ся основним обговоренєм сучасного політичного положеня. Отже замітно і вельми знаменно, що в резолюції, ухваленій сим зїздом вельми рішучо зазначує ся, що послы супроти правительства мають тревати в найострійшій опозиції. Се не стало ся певно зовсім припадково, що в доволі широкій заяві обмінено слово обструкція. Коли пригадаємо, як ще виразно на вічах в Молодім Болеславі і в Таборі підчеркувано конечність обструкції, то трудно теперішній резолюції відказати знаменного значіння. І справді в молодоческім соймовім клубі відзивали ся вельми поважні голосы, щоби вже тепер ухвалити з гори обовязуючу формулку, хоч про будучі парламентарні відносини не можна ще нічого певного знати. Сим сумнівам дано вираз в теперішній резолюції.

Хоч ухвали зїзду запали одногосно, то годі заперечити, що одушевляє до обструкційної тактики посеред молодоческого клубу вельми озябло. Є ціла група послів, котрі домагають ся чим скорше повороту до правильної опозиції. Процес сей триває довго, а вислід єго є ще непевний, чи «кунктатори» схотять пристати на таку згоду.

Також в аграрних кругах воліли би, щоби одностайна обструкційна тактика уступила місця скомбінованій, котра відповідала би кождочасному положеню, а котра неконче все мала би бути зачінною. Становище аграрників і селянських послів утруднене ще останніми елементарними шкодами, котрі домагають ся конечно значнійших підмог, а край і держава не можуть від того відтягнути ся.

Підношено також питанє, чи би значіне обструкції не збільшило ся, колиб також в моравскім соймі введено обструкцію, однак та гадка зустрінула ся з великими засторогами в інтересованих кругах і ухвалене певної тактики показало ся в тій хвилі невідповідним.

Також і в широких кругах проявляє ся щораз більше зневіра, котра промавляє бодай за тимчасовою зміною обструкційної тактики, бодай в тій хвилі. Се все є прояви, котрі не можуть остати без впливу навіть на найбільш войовничих членів молодоческого клубу і сій обставині треба приписати, що в пражській резолюції навмисне обминули вислів обструкція. Не хотять очевидно на всякі можливости вязати ся вже наперед. Але чи се доведе справді до якогось звороту, покаже ся в найблизній будуччині.

Філія „Просьвіти“ в Бібрці.

(Конець).

По делегаті говорив о. пралат Чапельський. Простував деякі річи з бесіди д-ра Брика, — а іменно зворот, де др. Брик сказав, щоби варід не оглядав ся на інтелігенцію, взяв ся сам до роботи. Порівнував він варід з глибоким морем, а інтелігенцію єго з філіями. Чим глибше море, тим більші філії, та доказує, що варід сам ничо не вдіє — і т. д. Бесіду єго оплескували всі, та дуже цікаво їй прислухувались — бо бесіда була гарна і ради дібрі. По промові ще кількох людей, замкнув о. голова збори, дякуючи всім за участь. Збори були б потрєвали довше, та скуний час не дозволяв на се. Зближалась година зборів філії Руского Товариства педагогічного, на котрі яко делегат прибув о. пралат Чапельський. По сих зборах мало відбули ся више згадане віче промислове.

Отсе тільки про все.

А тепер кілька гадок під адресу нового виділу філії Тов-а «Просьвіти». Фактично мало є інтелігенції в повіті, і з тої що є, ледви мала частинка в роботі бере участь. Ціла робота виключно опираєть ся на кількох одиницях, котрі, признати їм належить, аж мліють під тягарем праці.

Однак беручи на увагу результат тої мазольної праці правдивої і щирої — дуже а дуже примітивний. В порівнаню з працею майже не варт сеї праці. Чому? бо брак програми — брак плянної роботи. Всі роблять на сліпо, сам про себе. Тут, де так мало робітників, піонерів — безуслівно конечним є плянний розклад тої роботи. евіденція, контролю, щоби жаден крок не пропадав марно. Се гріх непростимий, так дальше роботу вести. От хотій би взяти собі стрійську філію за взір, сли ще щось иншого не можна би зробити, бо кождий повіт має свої індивідуальні потреби.

Винно тут і головне Товариство «Просьвіти»: оно нехай би взяло собі за взір Szkoły ludowej. Там кожде Коло має регулямін, що і як робити, контролю, поміч в прелегентах і то дуже добре вимуштрованих. Хай би Тов-о «Просьвіта» філією бобрєцкою ліпше заопікувалось. Брак ту людей, то у Львові є їх досить — лише їх запрячи до роботи — уміти вибрати кождому щось відповідне та висилати їх в сей повіт. Лекше се зробити тому, що повіт бобрєцкий близько Львова.

Філія-ж бобрєцка, коли немає відповідного дому в Бібрці, хай по селах де є відповідні салі, уладжує сьвята народні, та памяткові роковини наших славних людей для певної часті повіту. На сей рік побіч сего, кладемо на серце новому виділови 1) заложено бурси в Романові і то почавши від 1/9 1904 2) заложено бодай кількох райфайзенівок, бодай в тих кількох передових селах 3) та одної спілки рільничої і молочарскої. До того ще і засадниче жаданє, щоби на найблизнім засіданю уложила плян роботи.

Вкінці належить згадати, що сей рік є дуже важний для повіту бобрєцкого. Сего року переведено санацію та оживлено руску касу задаткову. Добірний вибір дирекції дає заворуку, що будуть гарні успіхи. Дальше заложено філію руского Товариства педагогічного — та кільканайцять філій «Сокола». Запері-

струвати до сего треба факт, про котрий ми довідали ся на зборах, а який буде вірадою і захоотою на будучність. Перед кількома роками зродилась в домі Ви. Паньства Сінгалевичів гадка вибудованя народного дому в Бібрці. Підвіс єї і піддержував син о. Сінгалевича, тодішний правник, а тепер судия в Камінці, п. Володислав Сінгалевич. Завдяки єму одному має «Народний Дім» нині уже до 800 К на книжочці щадничій «Двістра».

Гість.

Політичний перегляд.

Кольонізаційний закон в Прусах, над яким радить тепер німецкий парламент, зображує ярко цілу безпардонну систему німецької гакати в борбі з Поляками. Безглядність Німців є безперечно більша, чим Росиян у Фінляндії, хотій Поляки далеко страшнійше представляють б. п. Бобрікова, чим пруского міністра внутрішних справ Гамерштайна, який в конституційнім парламенті ось які виголосив засади: Треба признати — сказав Гамерштайн — що дух закона до якоїсь степені є звернений против одной часті населеня, однак не є звернений против Поляків, які бажать щиро належати до Цілість держави. (Великий шум між польськими послами). Хочемо Поляків піднести економічно, хочемо з ними іти рука в руку, тільки нехай они почувують себе німецькими підданими. Нині так не є і тому мусимо здержати польські замахи. Не буде відказувати ся права поселеня комусь, що говорить по польски, лише коли з сеї причини виїде небезпека для німецького живла. Коли закон викличе против нас ненависть, то ми будемо досить сильні, щоби виступити против сеї ненависти, бож за всяку ціну і під кождим услівем ми мусимо остатись на верха. Також безпідставний є заміт, мовби сей закон був звернений против католицизму. Правительству дуже лежать на серцю інтереси католицької Церкви і ніколи не відмовить єї свого підпертя, але на відворот бажало би дуже мати підмогу католицької Церкви в борбі з польскостию на Сході.

Гостина англійского короля Едварда VII. в Кілю збуває ся серед величавих торжеств, головно на помостах кораблів. На бенкеті підносили тоасти оба монархи і найсильнійше звучала в них нута миролюбности, з запевненнями удержаня на дальше европейского мира. Що-до сердечности монархів німецька праса займає дуже скептичне становище і твердить, що се не буде мати жадного впливу на взаїмні відносини обох народів. «Про якусь близшу і тіснійшу звязь обох споріднених народів, каже Berl. Tagebl., не може бути й бесіди, а народовці із сеї і з тамтої сторони Північного моря не будуть мати ніякої причини жалувати ся або чути ся покривдженими в своїх найсвятійших чувствах. Навіть то, що покликано богато пруских і німецьких достойників державних, не має иншої ціли, як лиш звичайну двірську декорацію».

З поля битви на Далекім Сході нема жадних нових вістий. Для виясненя прогрому на мори коло Порт-Артура, вправді ще не потвердженого з російської сторони, наспіла

вістка з Токіо, що Японці фальшивими сигналами удавали владивостоцьку флоту і вивабили в сей спосіб против своєї, в бовім порядку уставленої флоту, неприготовану на наглий неприятельський напад порт-артурску ескадру. Що сей погром не був такий знатний, доказує се, що з затопленого корабля Росіяни виратували 700 осіб та що змогли відвести до пристани два ушкоджені кораблі. Тож можна припустити, що наглий перший атак Японців відперли відтак Росіяни і нанесли також і їм чималої шкоди, яку Японці, своїм звичаєм, затають. — Daily News доносить, що в пристани Дального японський військовий корабель попав на російську міну і вилетів у воздух. — З Петербурга доносять, що Куропаткин не прийме битви сполучених армій Курокого і Оку і в потребі одне ся аж до Мукдену. Офензивну акцію розпочне аж по дощевім періоді, в осени. Інші жерела подають, що Куропаткин хоче недопустити до злуки обох армій і звернути ся против колюмни Курокого.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Н О В И Н К И.

— **Калєндар.** В середу: руско-кат. Тихома еп.; рим.-кат. Петра і Павла — В четвер: руско-кат. Мануїла; рим.-кат. Згад. сьв. Павла.

— **З „Дністра“.** Дирекция Товариства в аймних убезпечєнь в взаїмного кредиту „Дністер“ подає до прилюдної відомости членів і интересованих сторін, що наслідком зміни урядових годий в канцелярії будуть від 1. липня с. р. Сюра Товариства і каса отворєні для сторін від год. 9. рано до 2 пополудни.

— **Концерт в Надвірній.** В неділю дня 3. липня 1904 устроєє музичний кружок Тов-а „Академічна Громада“ на дохід будови театру концерт в Надвірній зі слідуєчою програмою: 1) Вахнянин: „Урра у бій“, хор муж. в супроводі форт. 2) Лисенко: „Минають дні, минають ночі“, сольо барітонове в супроводі форт. відсьпіває т. Мартинович. 3) а) Людкевич: „Закувала зазуленька“, б) Лисенко: „Ой щож бо то за ворон“, хор мужеский. 4) а) Чайковскій: „Пісня без слів“, б) Шопен: „Ноктурна“, сольо форт. відограв т. Пашкевич. 5) Людкевич: „Косар“, хор муж. в супроводі форт. 6) „Огні горять“, хор мужеский. 7) Венявскій: „Лєґєнда“, сольо скрипкове в супр. форт. відограв т. Садовскій. 8) Ніжанковскій: „З окружків“, хор мужеский. 9) Ніжанковскій: „Минули літа молодії“, сольо теноровє в супр. форт. відсьпіває т. Волошин. 10) Лисенко: „На прю“, хор муж. в супр. форт. Ціни місць: крісло першорядне 3 К, другорядне

2 К, партер 60 с, галєрия 30 с. Початок концерту точно о 8. год. вечер в сали ратушевій.

— **Др. Кербер в Галичині.** З достовірних жерел доносять, що президент міністрів др. Кербер, заміряє в вересні звідіти Галичину. Після дотеперішого укладу задержить ся др. Кербер в своїй інспекційній подорожї довший час в Кракові і у Львові, звідки поїде ще до Черновець. Др. Кербер, яко міністер внутрішних справ і провідник міністерства справедливости буде передєсім провадити люстрації в політичних і судових властях.

— **Дефравдація на львівськїм університеті.** Ще не охолонули з прикрого вражіня, яке викликала у нас дефравдація краківського профєсора Цифровича, а вже маємо до зазначєня новий подібний сумний факт. Отсе, як доносить „Wiek nowy“, на львівськїм університеті в іспитовій комісії філософїчного віділу викрито дефравдацію, котрої мав допустити ся один з урядників університетської канцелярії. Дефравдована сума вносьить поверх 1000 К, котру то квоту хотять покрити профєори університету з власної кишені. Дотичний урядник має піти на пенсію.

— **Пожарничий іспит** відбув ся в неділю дня 26. с. м. перед фаховою комісією, в склад якої входили: п. Антін Щєрбовскій, звєсний автор многих пожарничих діл, лікар др. Ярослав Грушкевич і відпоруччик фаховий „Сокола“. Сала „Сокола“ переповнила ся учасниками двох попередних пожарних курсів, які відбували ся в часі від 29. лютого до 1. цвітня 1904 і від 18. цвітня до 13 мая 1904. До іспиту зголосило ся 33; з тих: Соколів з Ляшок мур. 9, з Сорік 6, з Грибович вел. 3, з Жидятяч 2, з Винник 4, а зі Львова 4, двох учеників і 3 питомців ремісничої бурєи. О 2. год. пополудни удали ся всі до міської пожарні, де під проводом п. Щєрбовского відбув ся пожарний попис, вперєд поодинокю з кождим відділом, а відтак на алярм всі три відділи с. є ратунковий, сикавочний і водний кинули ся до роботи. Мимо місячної, зглядно двомісячної перєрви від курсу до іспиту, тримали ся всі дуже добре, а численно зібрані видці подивляли аручність і справність учасників. Видно було наглядно, що пожарні „Соколи“ ведуть науку дальше, бо їх рухи при пописі були зовсім певні, як би вже добре вложили ся. П. Елїясєвич запродукував алярм І. трену, який в протягу 45 секунд вже був готов до виїзду, а по тім і П. трену резервового з поверха, який був готов в протягу 1½ минути. Хто був першим раз і се бачив, не міг ачудувати ся, як двері всі зміть вітворили ся, а коні вийшли самі і стали при сикачках. Сей алярм певно зістане в памяти всіх, а фаховці будуть старати ся, щоби їм дорівнати. Опісля промовив п. Щєрбовскій сердєчно до стягу уставленого лавою на підвірю, похвалив їх за справність і заохотив до дальшої праці, а д. Н. Сїяк подякував п. Елїясєвичєви за раде і безкорисне відступленє прирядів до попису. Відтак вернули ся всі до хати „Сокола“, де лікар др. Я. Грушкевич ієспитував з науки о першій помочи в наглих занедужанях, а відпоруччик „Сокола“ з організації сокільских сторожий пожарних. Іспит вивав дуже добре, бо всіх, кромі двох і то анальфабєтєв, узнано здібними ієнструкторами сєлянських сторожий по-

жарних. Виходить з сєго, що анальфабєт є начє слїпий і глухий. Мимо гарної недільної погоди сала „Сокола“ заповнила ся битком, а сє є одним доказом бїльше, що суєспільність признала велику хосєнність також курсів пожарних. Особливо признанє належить ся п. Щєрбовскому і д-рови Грушкевичєви, які вже не перший раз радо і безкорисно помогли львівському „Соколови“ при пожарних іспитах.

— **Іспит зрілости** в львівськїй учительськїй семінарії мужєскїй відбув ся від 20. до 26. червня під проводом шкільного радника Турчиньского. Іспит зрілости так з язиком викладовим руским як і польским зложили між иньшима: Юривєць Гр. (з відзн.), Лукакевич М. (з відзн.), Муєянович А., Накрийко В., Паньків Фр., Романишин В., Варєниця Й. Дєвятюм абітурієнтам позволено пооравити іспит з одного предмету по фєрїях.

— **Винахід Русина.** Нотарїальний кандидат п. Іван Лушпінський винайшов нові лижви, що посувають ся на колїсцятх. Ізда семи лижвами має бути дуже скоря, бо перевиснає навіть скорість їзди ровером, завдяки тому, що в лижвах п. Лушпінського обертають ся не лише колїсцятх, але і осєи. Лижви нової конструкції зладила фабрика Поммера і С-ки у Львові.

— **Пятнистий тиф в Галичині.** В часі від 14. до 20. червня зайшли отсі нові случаи пятнистого тифу: в чортківськїм повіті (Антонів, Мухавка, Вигнанка) 6, в Добромили 1, в дроґобицькїм повіті (Мєдничі, Літна) 5, в городєцькїм (Повіно) 2, в яворівськїм (Ожомля, Порудєнко, Сєлиска, Жмїйовєска) 9, в львівськїм (Стронятин, Запитів) 4, в Перєворску 1, в мєстискїм (Макунів, Волостків) 4, в равськїм (Замок) 1, в скалатськїм (Остає) 5, в стрийськїм (Опорець, Плавє, Оравчик) 8, в свєтїньськїм (Глинці, Рудники, Свєтин, Заболотів) 20, в станиславськїм (Пасєчна) 1, в товмацькїм (Шляхоці Ляцки) 1, в тєрєбовєльськїм (Глищава) 2, в турчанськїм (замкова Яєєниця, Волєсянка мала) 2, в золочівськїм (Почапи, Зборів) 8, в жовківськїм (Дорошів малий, Куликів) 2 і в жидачівськїм (Котовини) 1.

— **Потоцький обманець.** Перед судом присяглих в Відни вєла ся вчєра розправа проти гр. Генрика Едмунда Потоцького, котрий вже в р. 1902 був караний двомісячною вєзницєю за обманство. По тім процесі одержав був гр. Едмунд Потоцький від сєго батька Нїкодемє 160 К на поворот до дому. Однак не зробив сєго, полишив ся в Відни, де дальше виманював від легковірних людий гроші під найріжвороднійшими позорами. Підробляв вєсклі, щадничі книжочки, показував мнимі листи сєго брата, котрий мав за него все заплатити. При тім шукав собі жертв навіть між найбіднійшою вертєвою людий, виманюючи гроші від бідних робітницєв. Коли в р. 1903 донєсєно о єго справах судово, утік сєй граф до Кракова і тут вів сєвоє ремєсло дальше, лиш під змінєним назвиском, Станислава Графа. При тім мешкав у одного бідного фякара і виманював від негю щодєний єго кровавий заробок. Відтак удав ся до Станиславова, щоби найти новє поле до сєго діланя, але тут увєзєно єго і відставєно до суду у Відни. При розправі показує ся, що гр. Едмунд Потоцький мав гарний масток, але вскорі стратив єго, а всьакі заходи родини, котра великими

Др. Андрій Чайковскій.

Ні разу не вдарив.

Образок із судової сали.

Присьвята

Дру Еєґєнові Олєсницькому.

Президент суду подзвонив і велїв вольному привикати обжалуваного Грицька Чєпігу. Грицько Чєпіга, мужик сєредних літ, в подєртій свєтині, з позаганиваними в кишеню полами і в заболочєних чоботах. Війшовши на сали, він поставив палицю і полудєнок у хустині в кут біля дверий, витєр нїс, поправив розчіхранє волосє на голові і держачи перед собою в правій руці виполовілу велику кучму, став поволи приступати до стола. На такім суді він єще не був ніколи. Раз позивав ся з Марьєскою Синицєю за ганьбу, але то було в малім суді: там сидить лиш один „сєндзє“, що заєдно носом форкає — а тут суд великий... За столом сидять чотирь „сєндзї“ в довгих халатах, начє рабїни, тай у шапочках, начє в берлитках, дальше якийсь панїч за паєрами, потому якийсь пан в окулярах з червоним ковнїром... Грицька напав страх... Нікого тут звайомого...

Ага! Там сидить „вобронца“. Він щось балакає з тим червоним паном. Пєвно на нього змовляють ся... Отто правда на свєті! Взєв вісім срібних, та коби хоч словєчко сказав, обїзвєв ся... Не дармо він казав, що Грицька му-

сять засудити, а коби хоч не дали великої карі... За те він і вісім срібних узєв... За щож кара, коли він нічого не винєн, бо не вдарив ні разу?

Грицькови зробило ся жаль: всі його кривдять... по що його тягають по протоколах?... Нині втратив днину, тай не знати, чи заплатять... бо від Варварки нічого не візьмє... то жєбруча баба... А найгірший жаль до „вобронца“... взєв гроші і навіть губи не отворить...

Ті думки перебив йому президент і привикав його близє. Грицько приступив і аж тепєр завважав на столі розняте, перєхрєстив ся і поцілував хрєст. Йому стало відрадїйше на сєрцє... ще є якась правда на свєті — „вобронца“ брєше що мєнє засудять.

— Як називаєш ся?

— Та Грицько...

— А ще як?

— Бїльше ніяк...

Президент нетєрпєливить ся.

— Кождий чоловік має імя і назвиско...

— Я не маю ніякого назвиска... що мєнє має хто називати!

Один члєн суду кинув питанє:

— А як пишєш ся?

— Чєпіга пишу ся...

— От видиш! Кїлько тобі років?

— Або я знаю... Може буде сорок бездвох, а може й то нї...

— Ну, ми тут маємо твою метрику...

Стали питати за місцє уроджєня. Грицько обставєв при тім, що вродив ся в „нашїм сєлї“,

та по довгих питанях сказав, що всі люди знають, як їх сєло називає ся...

Молодий панїч прочитав акт обжалованя. Грицько розумїв лишє, що то про нього бєсїда, бо згадуєть ся і його батька і маму і Варварку — ту шєльму, що чєрєз неї терпить, а бїльше нічого. Читали по панськи... тому він рєштитє не розумїв. Підчас читаня дав волю думкам. Нагадав собі, що трєба було ще раз повкривати лїпше стїжки, а то всьє замокнє заки з ним зрєблять ту „комєндию“ і пустять до дому...

— Чи ти розумїв, що тут читали?

— А-я...

— Почувашь сєбє винуватим?

— А-во! Я нічого не винєн!

— Таж Варварка лєжала два місяці в шпитали...

— Та най лєжить і три... Щож така жєбручка має бїльше робити, як лєжати, аби йно їсти дали... Або вона журить ся за господарствє, чи що? От дармоїд...

— Але вона була хора — так казали доктори, ти її побив...

— Або доктори видїли? Я присєгну сто раз, не раз, що її нї разу не вдарив... А бїгмє!

— Вона каже, що ти крутив їй руки патиком...

— Та най каже! Най не краде! Я її лишє пострашив, аби сорочку віддала — але я її не бив...

— Чи так було, як тут написанє?

— Або я знаю! От понабрїхували на мєнє, що хотїли!

Телеграми

з дня 28. червня.

Будапешт. Бувший міністер торгівлі Геґедісе звернув увагу в бюджетовій комісії, що на більшій часті акцій австро угорського Банку нема угорського гербу. Міністер скарбу заявив, що сейчас постарася о напору злого. І справді в протягу 24 годин повідомив вже Геґедісе, що австро-угорський Банк посідає вже нові акції також з угорськими гербами і що Банк без найменших коштів і перенон виміняє старі акції на нові. Як видно з того, Угри старають ся винаходити які небудь причини, щоби лише перепровадити цілком рівнорядне становище Угорщини з Австрією.

Петербург. Алексеев телеграфує до царя під датою 27. с. м.: Після справоздання віцеадмірала Вітгеффа з 20. с. м. і віцеадмірала Гріґоровича з 23. с. м. російська ескадра, заки вирушила з Порт-Артура, занимала ся довший час усуванем мін. Вночі з 22. на 23. с. м. відбула ся борба коло Порт-Артура між російськими а японськими торпедівцями. Капітан Єлізеев і поручник Смирнов ранені. О год. 2. пополудни вирушила російська фльота, а коли появилася на повнім морі, показало ся на виднокрузі 11 японських воєнних кораблів з 22 торпедівцями.

Берлін. Довосять тут з Мадриту, що Кортези мають бути замкнені і в осени розв'язані, позаяк правительство не може перевести угоди з Ватиканом.

Конкурс.

— Для родичів. Виділ Товариства «Руска Бурса в Стрию» розписує сим конкурс на прийняте до заведеня 50 учеників шкіл середних — між тим 10 місць для учеників IV кл. школи нар. під слідуєчими умовами:

I. Родичі, зглядно опікуни звольте до кінця липня с. р. н. ст. надіслати свої прошеня (без стемпля) до Виділу Бурси на руки предсідателя о. Юліяна Федусевича катехита гіми. До прошеня треба долучити: а) метрику хрещеня, б) свідоцтво шкільне з послідного півроку, 2) заявлене родичів а зглядно опікунів, кілько они обов'язують ся доплачувати. Желаячі поміщеня за цілою доплатою 30 К місячно, не обов'язані предклатати свідоцтва убожества. — Бувші питомці Бурси в минувшім році шк. не предклаткують метрики хрещеня і свідоцтва шкільного.

II. Приняті до Бурси мають з гори уплатити на зужитє інвентаря 2 К, на устроєне бібліотеки для питомців 1 К, вкладку членську 6 К, на пранє піврічно 2 К.

III. На вступі в заведєне питомці повинні мати: 6 пар білих, ковдру або коцик, 4 пошевки, 6 ручників, 4 простирала, 6 хусток до носа, дві пари чобіт, одж літну і зимову.

Желаячі одержати відповідь на своє прошенє, звольте долучити марку поштовою на 35 с. Приняті питомці Бурси мають піддати ся лікарському осмотрови.

Від Виділу товариства «Руска Бурса в Стрию».

Стрий, дня 19. червня 1904.

О. Юліян Федусевич
предсідатель.

Андрій Мосьондз
секретар.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішніх недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потрученя

провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Товариство „Просвіта“ у Львові

підняло ся в сїм році виданя, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства «Просвіти» проф. Юліяна Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цілі їх спопуляризованя. Перша книжка, яко том I. „Рускої письменности“, обнимаючий твори Котляревського, Артемовського-Гулака (межи ними і зовсім ще незнамі) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появилася і продає ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1.50 кор. На пересилку поштову долучити треба 30 сот. більше. Вислає ся тільки за попередним надісланем гроший або за побранем поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вивозить всего 3000 примірників, проте просимо спішити ся з замовленями.

Дстати можна в Канцелярії Товариства „Просвіти“ у Львові, Ринок 10.

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставронігійській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Копачом:

Будучність гімназий. Ціна 1 К.

Партийна політика і морал. Ц. 50 с.

Родинне житє (під розвагу руским «соколицам і паннам»). Ц. 50 с.

Соціалізм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.

Три перші праці владжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/5—31/8), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/5—30/8 вкл. а нед. і свята), Керезмезе (1/5—30/8 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятин, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокаля	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезелборча, Пешту з Стрия, Борислава	9:30	до Белци, Сокаля, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:20	з Ршєва, Любачева	10:45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятин
1:10	з Лавочного, Калуша, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниця, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Раманова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмана, Новоселиці (через Жучку, Вижниця)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 15/6—30/8 вкл., Сколього (1/5—30/8 вкл.), Ходорова, Катупа
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Козови	3:30	до Ршєва, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (15/6—30/8), Сколього (1/5—30/8)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:30	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятин, Іваня пустого, Скали, Копичинець	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6:00	з Белци, Сокаля, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокаля
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/5—30/8), Гусятин, Заліщик, Калуша,	10:05	до Перемишля (1/5—30/8 вкл.), Хирова, Н. Загір'я
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Бродява, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Бродява, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятин	11:05	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятин, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посп. до Іцкан, с. Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/5—30/8), Сучави, Кіцмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Бродява, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнцима
	на дворець „Підзамче“		з двірця „Підзамче“
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Чорткова
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Чорткова	10:52	до Тернополя, Потутор
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятин, Бродів, Грималова	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятин	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятин, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:30, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8:5 до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/8 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята).
зі Шпрця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
з Любич вкл. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїкнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічи годни від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні агенция часосий І. Ст. Соколовского пасажа Гасмана 9, від 7. рано до 8. печером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснєнь в справах веданя цих. продає білети всякого рода і розклада їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 вел. (від 8:5 до 11/9 вкл.)
до Жовкви 11:10 вечером (що неділі)
до Янова 6:40 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/8 вкл.)
1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/8 вкл.) і 5:48 пополудни.
до Шпрця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
до Любич вкл. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).